

תת"ע 769/10/20 - אותמאן אל רבידי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 769-10-20 מדינת ישראל נ' אל רבידי

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מבקש	אותמאן אל רבידי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם ביום 28.10.20, זאת מכח סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי עובדות כתב האישום, המבקש נהג ביום 7.8.20 כשתוקף הנהיגה שלו פקע וחלפו כמעט 6 שנים מיום פקיעתו וזאת בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה.
3. גזר הדין בעניינו של המבקש ניתן ביום 28.10.20, המבקש נשפט בהעדר התייצבות לאחר שזומן לדיון כדיון. המבקש קיבל מהשופט את הדוח כשבגוף הדוח רשום מועד הדיון.
- על המבקש הוטלו העונשים הבאים: קנס בסך 1,200 ₪, פסילה בפועל למשך 4 חודשים ופסילה מותנית של ארבעה חודשים למשך 3 שנים.
4. ביום 29.11.20 הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו, לטענתו לא התייצב לדיון משום שלא קיבל הזמנה לדיון וסבר, כי במועד ביצוע העבירה קיבל דוח אחד בגין נהיגה ללא חגורת בטיחות. לדבריו, לא קיבל מהשופט דוח בגין עבירה נוספת. עוד טען המבקש, כי תוקף רישיונו פג ואינו יכול לחדשו בשל המגבלה אשר הוטלה עליו בלשכת ההוצאה לפועל. לדבריו, על בית המשפט להיעתר לבקשתו על מנת למנוע עיוות דין.
5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה אין בטיעוני המבקש כדי להצדיק את אי התייצבותו לדיון שכן זימון לדיון נמסר למבקש ביד. עוד טענה המשיבה, כי אין בבקשתו של המבקש כדי להצביע על עיוות דין נוכח העובדה כי גם כיום אין ברשותו רישיון נהיגה.

דין

6. על מנת לבחון האם קיימת הצדקה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר המבקש, על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהתייצב לדיון במועד.

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש:

מהנתונים עולה כי המבקש זומן כדין. הדוח הכולל את מועד הדיון נמסר לו על ידי השוטר. לפיכך, סיבת אי התייצבותו של המבקש אינה מוצדקת.

10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

11. המבקש לא העלה כל טענת הגנה שיש בה להצדיק את ביטול פסק הדין, אף לא הוצגה כל טענה שיש בו כדי להצדיק הקלה בעונש. הרצון לחדש בקרוב את רישיון הנהיגה, אינו מצדיק לכשעצמו הקלה בעונש.

לא מצאתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן למבקש יומו.

12. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט."

13. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדיון אליו הוזמן, ומשלא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

14. הבקשה נדחת.

15. **תשומת לב המבקש כי עליו לדאוג להפקדה מיידית של רישיונו במזכירות בית המשפט. גם אם רישיונו**

פקע.

ככל שרישיונו אבד- יגיש תצהיר הכולל הצהרה על אובדן הרישיון.

ככל שרישיונו מופקד בתיק אחר, עליו להגיש בתיק זה העתק של אישור ההפקדה מהתיק האחר.

עד שהמבקש לא יפעל להפקדת הרישיון כמתחייב בחוק- הפסילה בתיק זה, לא תימנה ועל כן לא תסתיים.

על אף החלטה שניתנה בעניין זה מיום 29.11.20 - לא פעל המבקש להפקדת הרישיון או תצהיר אובדן.

ב"כ המבקש יעדכן המבקש - על מנת שיפעל בדחיפות להפקדת הרישיון כמפורט לעיל.

16. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ד טבת תשפ"א, 29 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.